

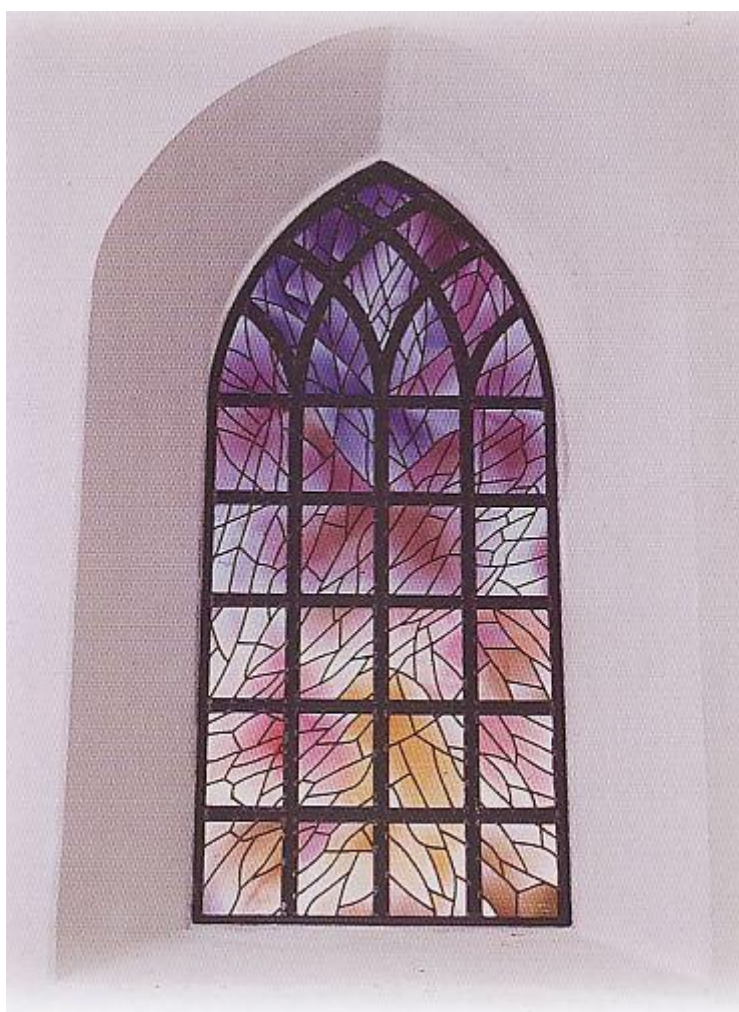
Genskær. Blovstrød Kirkes glasmosaik

v/Flemming O. Nielsen (2001)

Søndag, den 17. januar 2000, blev Blovstrød Kirkes nye glasmosaik i tårnvinduet afsløret. Kirken var fyldt til bristepunktet som en juleaften. En festlig dag – ”den festligste festgudstjeneste jeg har været med til”, skrev kunstneren Mogens Jørgensen til os bagefter.

Det var virkelig en festdag med det hele - taler, musik, sang, biskoppelig prædiken og højtid.

Mogens Jørgensen, 81 år, har udført mosaikken med stor pietet for kirkerummet i samarbejde med glarmesterparret Margaret og Erik Bojesen, Værløse, som også har stået for brændingen af glasset efter en særlig teknik, Mogens Jørgensen selv har udviklet: knust farvet glas brændt ind i almindeligt klart glas.

Mosaikruden er, for at beskytte mod kondens, indsat i en forsatsrude med forsækning, så man ikke ser forskydningen fra den eksisterende rude, som er bibeholdt.

Motivet er en non-figurativ komposition, der stiliseret gengiver strukturen i et rosenblad. Altså en blomst, der er ladet med symbolsk betydning. Fra Sarons rose i Højsangen til salmebogens Den yndigste rose er funden eller En rose så jeg skyde.

Mogens Jørgensen fortalte mig, at han, den vinter hvor mosaikken blev til, havde genlæst Dantes store fortælling: Den guddommelige Komædie. Her beretter Dante et sted om en himmelrose, der åbenbarer gudsherligheden. Jeg tror, det er den rose, kunstneren har haft i tankerne.

Nu sidder den så – rosen - her i vores egen lille kirke, som et nutidigt udtryk for det, kirken er en ramme om. Og forkynder i farvens genskær om lyset bag lyset.

Mogens Jørgensens livslange og dristige arbejde som kirkekunstneren er dokumenteret i en fornem bog fra Poul Kristensens forlag: Genskær. Kirkeudsmykninger og tekster af Mogens Jørgensen, 1998, hvor Blovstrød Kirke desværre ikke nåede at komme med i værkfortegnelsen.

Se også Lisbeth Smedegaard Andersen: Mytens forladte huse. Dansk kirkekunst efter 1945, København (Samleren) 1999.

Hovedværket er glaskirken, Tibble Kyrka i Täby nord for Stockholm. Se:

<http://www.tabyforsamling.com/index.htm?tabyka.asp~mitten>

Om Mogens Jørgensen: <http://www.m59.dk/m59/medlem.asp?id=22>

Efterskrift.

Sådan gik det til, at Blovstrød Kirke fik en glasmosaik.

Mogens Jørgensen holdt i 1995 et lysbilledforedrag om sin kirkekunst i Sognegården – med den bagtanke fra den arrangerende sognepræst muligvis at vække interesse hos menighedsrådet for en udsmykning af kirkens tårnvindue. Det skete dog ikke ved denne lejlighed. Men kunstner og præst drøftede uforpligtende muligheden af en opgave i Blovstrød. Nogle måneder senere havde Mogens Jørgensen et skitseforslag klar. Pris 150.000. Vi havde pludseligt et muligt projekt! Det kom lidt bag på menighedsrådet, som dog ikke var længe om at fatte sig. Men pengene manglede. En sommer og et halvt år gik. Ganske uventet modtog kirken så i 1996 en arv.

Udsmykningsopgaven kunne derfor besluttes, da midlerne nu var til stede. Stiftet blev søgt om tilladelse. Projektet blev anbefalet af Akademirådet og tiltrådt af Den kgl. Bygningsinspektør efter en hurtig sagsbehandling i løbet af april 1996. Arvesagen trak dog ud på grund af forskellige problemer, men blev endelig efter næsten to år afsluttet i 1998, hvorefter Mogens Jørgensen blev anmodet om at færdiggøre opgaven, hvilket skete i løbet af 1998 i samarbejde med glarmesterparret Margaret og Erik Bojesen, Værløse.

Undervejs i processen blev menighedsrådet inviteret på besøg hos glarmesterparret for sammen med kunstneren at se det første færdige udkast.

I den lange ventetiden inden arvesagens afslutning præsenterede Mogens Jørgensen menighedsrådet for en ny skitse, som dog blev forkastet, da menighedsrådet var blevet meget glad for den første.

Den oprindelige tanke var, at glasmosaikken skulle erstatte den eksisterende tårnrude. Men undervejs blev kunstner og glarmester betænkelige grundet kondensens mulige skadevirkning på længere sigt.

Kunstner og glarmester fremlagde derefter en ny plan: at indsætte glasmosaikken i en indvendig ramme udført af sorte aluprofiler med samme bredde som eksisterende rammer og sprodsler, monteret i blyprofiler med samme opdeling som det eksisterende vindue. Med andre ord: kunstværket er indsat i en forsatsramme, der er kopi af den eksisterende rude, men en anelse

forsænket i forhold til originalruden af hensyn til synsindtrykket (sammenfald af rudeinddeling i original og forsatsramme). Dette arbejde blev forestået af Alu Design A/S, der også omtaler glasmosaikken i sin salgsbrochure. Den eksisterende rude er ikke berørt med undtagelse af 2 oplukkelige vinduer.

Denne løsning betød øgede udgifter i forhold til det projekterede og at nye tilladelser skulle indhentes, da Den kgl. Bygningsinspektør ønskede at se tegninger af projektet.

Flg. arbejder skulle udføres: tegninger, murerarbejde (hugge- og borearbejde, understøbning, fugning), smedearbejde i samarbejde med Alu-Design alt forestået af en bygningskoordinator.

Opgaven blev løst meget hurtigt (afsløringsdato var på dette tidspunkt allerede aftalt) takket være den særdeles effektive koordinator Bruno L. Jeppsson, Allerød. Den teknisk-praktiske rådgivning endte med at blive forholdsvis dyr, men uden denne hjælp ville projektet være blevet meget forsinket. Jeg kan dog på det varmeste anbefale en sådan professionel styring af selve arbejdsforløbet. Når opgaven ikke blev løst af menighedsrådets bygningsagkyndige (arkitekt), skyldes det, at menighedsrådets arkitektskifte faldt i netop denne periode midt i en stort reparationsarbejde på tårnet.

Ekstraomkostningerne beløb sig til kr. 80.532,35 incl. moms. Kunstværkets pris som aftalt kr. 150.000 – samt et skitsehonorar på kr. 15.000 til Mogens Jørgensen.

Vi vidste ikke, at man betalte for skitsen – og det har jeg hørt, at andre også er blevet overrasket over, så den – måske ikke urimelige - omkostning skal der altså også tages hensyn til.

Glasmosaikken er udført med pietet for det eksisterende kirkerum (det vender ikke pludselig længdeaksen og bliver hovedsagen), men sidder diskret på sin plads og vidner om lyset bag lyset i farvens genskær – i et nutidigt kunstnerisk formsprog – som en integreret del af det kirkerummet er til for.

Bliver man en dag træt af værket, så kan det fuldstændig smertefrit nedtages, da det som omtalt sidder i en egen forsatsrude.